

Özet: Çeşitli branşlardaki poliklinik ve dispanserlerin sorumlusu müdürlüklerinin dış hekimlerince yürütülüp yürütülemeyeceği hk

T.C.

DANIŞTAY

Onuncu Daire

Esas No :1989-709

Karar No :1991-1771

Temyiz Eden (Davacı) : Türk Dişhekimleri Birliği

Vekili : Av. Tezcan Çakır-Ankara

Karşı Taraf (Davalı) :Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı

İsteğin Özeti : Çeşitli branşlardaki poliklinik ve dispanserlerin sorumlusu müdürlüklerinin dış hekimlerince yürütülüp yürütülemeyeceğinin sorulması üzerine, davalı idarece yürütülemeyeceği yolunda verilen 21.9.1988 günlü ve 12170 sayılı cevabi yazının iptali istemiyle açılan davayı; davacı Birlikçe davalı idareden sorulması üzerine verilen ve idarenin bu konudaki görüşünü belirten dava konusu işlemin kesin ve yürütülmesi zorunlu bir işlem olmadığı ve iptal davasının konusunu oluşturamayacağı gerekçesiyle reddeden Ankara 1. İdare Mahkemesinin 25.1.1989 günlü ve E:1988-1422; K:1989-163 sayılı kararının davacı tarafından bu yazışmanın idarenin kesin tavır ve uygulamasını ortaya koyduğu öne sürülerek temyizden incelenip bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti :Yerinde olmadığı öne sürülen temyiz isteminin reddi gerekeceği savunulmuştur.

D.Tetkik Hakimi : Nurben Ömerbaşı

D.Savcısı :Acar Oltulu

Düşüncesi : 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununu 49. maddesinin 1. fıkrasında; temyiz incelemesi sonunda Danıştay'ın a-Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması, b-Hukuka aykırı karar verilmesi c-Usul Hükümlerine uyulmamış olunması sebeplerinden dolayı incelenen kararı bozacağı öngörülmüştür.

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen hususlar yukarıda belirtilen nedenlerden hiç birisine uymadığı gibi mahkeme kararının dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, bu kararın bozulmasını sağlayacak nitelikte de görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddiyle mahkeme kararının onanmasını uygun olacağı düşünülmüştür.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince işin gereği düşünüldü:

İdare ve Vergi Mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 3622 sayılı Kanun ile değişik 49.maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı halinde mümkündür.

Bozulması istenen karar, usul ve hukuka uygun olup dilekçede ileri sürülen temyiz sebepleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden temyiz isteminin reddi ile bozulması istenen kararın onanmasına, 13.5.1991 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan

Galip

Tanrıöver

Üye

Aysel

Pekiner

Üye

Burhan

Öç

Üye

Hikmet

Yaşar

Üye

Yılmaz

Taşdelen